

Μοῦ φεύγουν δρό, μοῦ φεύγουν τρεῖς, μοῦ φεύγουν 'λίγοι'λίγοι,
 que τὸ χαρτοφυλάκιον τραβῶ νὰ μὴ μοῦ φύγη.

**Μπάλοι και φαγεῖα
 εἰς τοῦ Κεχαγιᾶ.**

Τὴν περασμένη Κυριακὴ 'στὸν Φαληρέα κάτω
 τὴ πανηγύρι, τὶ χοροὶ 'στοῦ Κεχαγιᾶ τὸ σπῆται..
 τὸ κάθε κῦμ' ἀπλώνεται 'στὴν ἀμμουδιὰ χιονάτο
 καὶ κάθε μιὰ ἀντίκρου του χορεύει 'Αφροδίτη.
 Καὶ λές ὅτι ταιριάζοντε τῆς θάλασσας τὰ κύματα
 μὲ τῶν ποικίλων καλλονῶν τὰ φτερωτὰ πηδήματα.

'Ἡ μουσικὴ τοῦ Σάτλερ ἤχους τρελλοὺς ἀφίνει,
 μὰ παίζει καὶ ἡ Αὐστριακὴ 'στὸ πλάι της μὲ χάρι,
 ὁ Ρῶκ σὰν ἀρχιστρατήγος τὸν μπάλο διευθύνει
 καὶ στροβιλίζεται γλυκὰ ζευγάρι μὲ ζευγάρι.
 Καὶ ὅταν 'στὴ σάλα μονομιᾶς δλα τὰ ζεύγη χύνονται,
 ἕνας τὸν ἄλλον ξεσκουντῶ καὶ καραμπόλαις γίνονται.

'Ὁ Μέγας Δοῦξ ἀπ' τὸ χορὸ τοῦ Κεχαγιᾶ δὲν λείπει
 καὶ ἄλλαι ἐπισημότητες τὸ μέγαρο στολίζουν,
 κάτω ἀκούοντ' ἑμαξῶν ὡς καὶ ἀλόγων κτύποι
 καὶ ἀπάνω ζεύγη χορευτῶν παντοῦ στριφογυρίζουν.
 Κατόπιν 'στ' ἀναψυκτικὰ καθεὶς μὲ ζέσι στρόνεται
 καὶ ἤσυχα 'στὴν ἀμμουδιὰ ἢ θάλασσα 'ξαπλώνεται.

'Ὁ Γάλλος ἀντιναύαρχος μὲς 'στοῦ χοροῦ τὸν σάλον
 τοὺς ναυτικοὺς τοῦ στόλου του εἰς τὴν ἀράδα βάζει,
 κατόπιν διαδοχικῶς τὸν μὲν μετὰ τὸν ἄλλον
 εἰς τὴν κυρίαν Σατελαῖν εὐθὺς παρουσιάζει.
 Τοιαύτη ὑψηλὴ τιμὴ ποικιλοτρόπως κρίνεται,
 καὶ λέγουν ὅτι ὁ δεσμὸς τῶν δὴθ ἔθνῶν κρατύνεται.

Πλὴν καὶ ὁ Ρῶκ τὸ κοιλιὸν ἐνδόξως διευθύνει
 καὶ ἀρχίζει μ' ἐνθουσιασμόν τὴν καθεμιὰ φιγοῖρα,
 ἀλλὰ τὸ πάτωμα κολλᾷ, κολλᾷ αὐτὸς καὶ ἑκαίνη,
 καὶ ὁ κύριος χοροδηγὸς τὰ φέρνει 'λίγο σκοῖρα.
 Μὰ νέα σκέψις τοῦρχεται, καὶ δύο δύο ἄτομα
 εἰς τὴν ταράτσα ξεπετοῦν, ἀφίνοντα τὸ πάτωμα.

'Ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ Δοῦξ συνομιλοῦσι,
 ἐνῶ γλυκὰ ἡ μουσικὴ τὸν στρόβιλόν της παίζει,
 πλὴν εὐθυμία φαίνεται πῶς ἐπικράτει τόση,
 ποῦ ἀναποδογύρισαν καὶ οἱ δὴθ ἕνα τραπέζι.
 Καὶ τότε κάθε γαλικὸ μετὰ ὁρμῆς τσακίζεται,
 καὶ τὸ συμβᾶν ὡς οἰωνὸς κακὸς χαρακτηρίζεται.

Ὡς τόσο σπινθηροβολοῦν αἱ καλλοναί μας πάλι,
βλέπω ὅτ' ἄματι μίας ξανθῆς τοῦ οὐρανοῦ τὸ χρῶμα,
ὅτ' ἄματι μίας μελαχρινῆς ἀτίμητο κοράλι,
κι' ἀνθίζουσιν τριαντάφυλλα ὅτ' ὁδίνό της στόμα.
Καὶ μὴ νερὰ ἴδα πεταχτή, ὅπου τῆς κρυφομίλησα,
θαρρῶ πῶς εἶναι ὅτ' ἄματι χορὸ καὶ πρώτη καὶ βασίλισσα.

Ἄλλὰ κι' ἡ πυργοδέσποινα μᾶς καθυποχρεώνει
μὲ τὴν καλὴ της συνιροφία, μὲ τοὺς λαμπροὺς της τρόπους,
μὲ τὸ λαμπρὸν της μέγαρον, ποῦ διευθύνει μόνη,
μὲ τόσα ἀναψυκτικά, μὲ ἄλλους τόσους κόπους,
μὲ τῆς διπλαῖς της μουσικαῖς, μὲ τόσην ἀνθηρότητα,
κι' ἔν γέναι μὲ τὴν θαυμαστὴν τοῦ μπάλου της λαμπρότητα.

KOK-MOK

**Διάφορα πολιτικά
καὶ ἀναμιξ ἰσπανικά.**

Εἶναι καὶ πάλιν κρίσιμος ἡ θέσις τῆς Πατρίδος
καὶ κρούσις ἡ Ἀποκρηαῖς, ὡς φαίνεται, θὰ γίνουσι,
Ῥωσσία ἀπηγόρευσε ἀπόσταξιν σταφίδος
καὶ αἱ σταφίδες ἐξ αὐτῆς ὅτ' ὁ τόπος μας θὰ μείνουσι.
Κι' ὅπου ἀπαγορεύονται τοιαῦτα ἀποστάξεις,
ὀλίγα προμηθύνονται τοῦ ἔθνους αἱ εἰσπράξεις.

Πρὸς τούτοις ὁ Ζηνόπουλος ἐπερωτᾷ καὶ πάλιν
περὶ τῶν συμπληρωτικῶν δανείων ἐν ἀγνοίᾳ,
καὶ διεγείρει θόρυβον καὶ ταραχὴν μεγάλην,
κραιθέντων τούτων ὡς φρικτὴ αὐτῶν παρανομία.
Ὁ Ἀθανασιάδης δὲ τὸν λόγον του λαμβάνει,
καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀγνωστα γνωστὰ εἰς ὄλους κάνει.

Ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ κίνησις ἐν τῇ Βουλῇ ἀρχίζει,
καὶ βουλευταί, προβλέποντες κινδύνους ναυαγίου,
παρήτησαν τὸ κόμμα των, καὶ ὁ καθεὶς ἐλπίζει
βεβαίαν τε καὶ ἀφευκτον πτώσιν τοῦ Ὑπουργείου.
Ἐκτὸς αὐτῶν ἀφίκοντο κι' ἐξ ἑν ὄλων ἄλλοι,
κι' ἤδη περὶ τῆς πτώσεως κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει.

Πρὸς τούτοις μετὰ τὰ φρικτὰ τοῦ Νικόλασον συμβάντα
καὶ νέα ἔθρως κατ' αὐτὰς μεγάλη μᾶς ἐδόθη,
κι' οὕτως ἐξηυτελίσθησαν ἀναμφιβόλως πάντα
τὰ ἔθνη μας ὄνειρα κι' οἱ ἔθνηκοί μας πόθοι.
Ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις μετὰ χαρᾶς τὰ βλέπει
καὶ νέας ἔθρως τακτικὰ ὅτ' ἔθνος ἐπιτρέπει.

Εἰς τὴν μεθόριον γραμμὴν καὶ ἐπὶ τῶν συνόρων,
ἐν γενομένῃ συμπλοκῇ Ὀθωμανῶν κι' Ἑλλήνων,
τρεις συλληφθέντες Ἕλληνας κρατοῦνται ἀνευ ὄρων,
χωρὶς κανὼν λόγος νὰ γενῆ ἔδω περὶ ἐκείνων.
Πλὴν συλληφθεὶς Ὀθωμανὸς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων
ἀφίθη, ὡς ἐμάθομεν, δι' ὑψηλὸν συμφέρον.

Κι' ἐν μέσῳ τῶν πολιτικῶν τοῦ ἔθνους γεγονότων,
Πετρίνης, νέος ἰατρός, μονομαχίαν θέλει
πλὴν ἀποφεύγων, ὡς εἰκός, τὸν περὶ ταῦτα κρότον
διὰ συνθηκολόγησιν τοὺς μάρτυράς του στέλλει.
Ὡς βλέπετ' εὐρισκόμεθα εἰς σοβαρὰς ἡμέρας
καὶ εἰς ἀποκρηαῖς χορευτικὰς ἐσπέρας.

Τώρα ποῦ μπάλοι γίνονται ὅτ' ἄματι σπήτια καὶ βεγκέραις,
κάνουσι ξενύκτια ὅτ' ἄματι βουλή καὶ οἱ καλοὶ Πατέρες.
Ἐν τούτοις μὲς ὅτ' ἄματι τῆς Τσικνοπέμπτης κέφι
ὀλίγου δεῖν ν' ἀκούσωμε σεισμοῦ καινούργιο κρότο...
φωτὶὰ μεγάλη ἀναψε ἐκεῖ κοντὰ ὅτ' ἄματι Στρέφη,
καὶ παρὰ τρίχα νάχωμε καὶ δευτέρου μπουρλότο.

- Εἰς Βατικιῶτης πλοίαρχος γυναῖκας τραυματίζει.
- Ὁ Τσόχας νέον θέατρον ἀνω τοῦ Τσίλλερ κτίζει.
- Καινούργι' ἀνακατώματα ὅτ' ἄματι μάθημα Καζάζη.
- Τὸ θέατρον κι' ἄλλους χοροὺς μεγάλους ἐτοιμάζει.
- Τοὺς στρατιωτικοὺς μισθοὺς τὸ ἔθνος ἀναστέλλει.
- Καὶ τέλος ἡ Ἀποκρηαῖς ἐγγίζουσι πρὸς τὰ τέλη.

**Κύριοι ἀσφαλισθεῖτε
γιὰ νὰ μὴ μετανοήτε.**

Ῥιου νιό νε ἀσφαλείας Ἀντριάτικα τοῦτέστι,
μὲ κεφάλαια μεγάλα ἰδρυθεῖσα ἐν Τεργέστη,
καὶ προνομιούχος, ἤγουσι ὑπερβαίνουσα τὰ ἴσα,
καὶ διὰ διαταγμάτων πλέον ἀναγνωρισθεῖσα,
ἀπὸ πύρ ἐξασφαλίζει σπήτια καὶ ποικίλους πόρους,
ὡς καὶ τὴν ζωὴν ἀνθρώπων ὑπὸ διαφόρους ὄρους.
Πράκτωρ κεντρικὸς τῆς εἶναι ἀνθρώπος τῆς ἐποχῆς,
Μίκης Λάμπρος, ὁ γνωστὸς σας, ὁ δοδόχρος καὶ παχὺς.
Ἄν τὰ ὄρια ζητήτε τ' ἀσφαλιστικοῦ Γραφείου,
κάτωθεν οἰκίας Λάμπρου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

**Καὶ ὀλίγαις ποιητικαῖς,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Προκηρόττομεν εἰς ὄλους, δι' ὅποιος θέλει νάχη
ὄρει ὅτ' ἄματι φαγητό του κι' ὑγιέστατο στομάχι,
ὄς σκεφθῆ πῶς πρέπει πλέον καὶ κοντὰ εἰς ὄλα τὰλλα
νὰ προμηθευθῆ ἀφευκτῶς τῆς Γλυκὸ βρυση τὸ γάλα.
Τὸ κατάστημα τὸν δρόμον τὸν τοῦ Παρθεναγωγείου,
ἀντικρὺ καὶ δεξιῶθεν τοῦ γνωστοῦ σας Ἀρσακείου.
Εἰς τὸν Πειραιᾶ δὲ εἶναι εἰς τοῦ Πλούτωνος τὸν δρόμον,
ὅτ' ἄματι σταθμὸν Σιδηροδρόμου κι' ὄλα ταῦτα ἐν συντόμῳ.

Χαβζάρι Γέλβας καὶ τυρζὰ καὶ μπόρα ὅτ' ἄματι μπουκάλα,
σαμπάνια ἀνεκτίμητη καθὼς καὶ τόσα ὄλλα,
τοῦτέστιν ἀγοτάραχα καὶ τοῦ κουτσοῦ σαρδέλαις,
πρώτης ποιότητος ἑλληαῖς, τουρζὰ καὶ μούρταβελαις,
τοῦ Θανοπούλου τὸ λαμπρὸν κοσμοῦν παντοπωλεῖον,
ποῦ κεῖται ὅτ' ἄματι Βασιλικὸν ἐκεῖ Φωτογραφεῖον.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ὅτ' ἄματι τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρόχαις τῶν Χαυτεῖων — μ' ἑνα κάποιον Φαρμακεῖον.

Καφενὴ τῶν ἔθρως φρονόμων — νόκτα ὅτ' ἄματι συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπεσοῦς — κατὰ τῆς ἄλλους τῶσους,
μ' ὀρητήρια, σαντόρτζια — καὶ μὲ μανιτάρια μὲ γαιδοῦρμα.